

22 Φεβρουαρίου, 1996

[ΚΑΛΛΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΛΕΛΛΑ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ,

Αιτήτρια,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΥΠΟΥΡΓΟΥ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 668/90)

Φορολογία — Φορολογία εισοδήματος — Εμπορική φύση διάθεσης ακι-
νητης ιδιοκτησίας — Περιστάσεις στην κριθείσα περίπτωση — Πλά-
νη ως προς συγκεκριμένο κριτήριο της εμπορικότητας εκθεμελίωσε
την επιβολή της φορολογίας.

5

Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Λόγοι ακυρώσεως
— Πλάνη περί τα πράγματα — Η περίπτωση της φαινόμενης πιθα-
νότητας υπάρξεως πλάνης — Ακύρωση προς διακρίβωση των γεγο-
νότων από τη Διοίκηση.

10

Η αιτήτρια προσέβαλε την φορολογία εισοδήματός της για το 1987
για το λόγο ότι στο φορολογητέο εισόδημά της είχε περιληφθεί και το
κέρδος από πώληση ακινήτου της που θεωρήθηκε εμπορικό.

15

Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση,
αποφάσισε ότι:

1. Με βάση όλα τα εν προκειμένω δεδομένα προέβηκε στις πιο κάτω
διαπιστώσεις:

20

(1) Ότι η Διοίκηση δεν έχει προβεί σε οποιαδήποτε έρευνα για να
διαπιστώσει την πηγή του ποσού με το οποίο είχε αγορασθεί
το κτήμα από τη θυγατέρα της αιτήτριας.

- (2) Ότι κατά την έκδοση της προσαλλόμενης απόφασης ο Έφορος έλαβε υπόψη του αγοραπωλησίες οι οποίες δεν έγιναν στο όνομα της αιτήτριας αλλά στο όνομα της θυγατέρας της.
- (3) Ότι από το φάκελο της Διοίκησης δεν αποκαλύπτεται τι στοιχεία έλαβε υπόψη του ο Έφορος για να καταλήξει στην επίδικη απόφαση. 5

Από τις πιο πάνω διαπιστώσεις προκύπτει ότι ο Έφορος είχε ενεργήσει κάτω από την πλάνη ότι οι αγοραπωλησίες που έγιναν από τη θυγατέρα της αιτήτριας στην πραγματικότητα έγιναν από την αιτήτρια. 10

Η επίδικη απόφαση πάσχει επειδή κατά τη λήψη της δεν είχε προηγηθεί η δέουσα έρευνα, η απουσία της οποίας έχει προκαλέσει έλλειψη γνώσης των ουσιωδών γεγονότων. Το ποιος είχε πράγματι κάμει τις αγοραπωλησίες των κτημάτων οι οποίες ελήφθησαν υπόψη κατά τη λήψη της επίδικης απόφασης ήταν ένα πολύ ουσιώδες γεγονός. Ωστόσο ο Έφορος, λόγω της παράλειψής του να ερευνήσει αυτή την πτυχή, έχει ενεργήσει κάτω από την πλάνη ότι οι αγοραπωλησίες έγιναν από την αιτήτρια. 20

2. Στην απουσία έρευνας σε σχέση με την πηγή του ποσού με το οποίο είχε αγοραστεί το κτήμα από τη θυγατέρα της αιτήτριας, το γεγονός εκείνης της αγοράς αποτελούσε ένα εξωγενή παράγοντα ο οποίος δεν μπορούσε να ληφθεί υπόψη. 25

Εναπόκειται στα αρμόδια διοικητικά όργανα να διερευνήσουν και διευκρινίσουν τα πραγματικά περιστατικά και να τα εφαρμόσουν στο σχετικό νομοθετικό πλαίσιο. 30

Η προσφυγή επιτυγχάνει με έξοδα.

- Αναφερόμενες υποθέσεις:* 35
- Hadjipaschali v. Republic (1980) 3 C.L.R. 101,*
- Photiades v. Republic (1964) C.L.R. 102,*
- Hadjilouca v. Republic (1966) 3 C.L.R. 854,* 40
- Δημοκρατία ν. Ματθαίου (1990) 3 Α.Α.Δ. 2452,*
- Christides v. Republic (1966) 3 C.L.R. 732,*

Xarolytos v. Republic (1967) 3 C.L.R. 703,

Frangides v. Republic (1968) 3 C.L.R. 90,

5 *Antoniou v. Republic (1978) 3 C.L.R. 308,*

Paphitis v. Republic (1967) 3 C.L.R. 300,

10 *Κωνσταντίνου ν. Συμβουλίου Αμπελουργικών Προϊόντων (1992) 3 Α.Α.Δ. 228,*

Hadjimichael v. Republic (1972) 3 C.L.R. 246,

Christou v. Republic (1969) 3 C.L.R. 134,

15

Nicolaou v. Republic (1967) 3 C.L.R. 308,

Soteriou v. Greek Communal Chamber a.o. (1966) 3 C.L.R. 83,

20 *Skourides v. Attorney-General (1967) 3 C.L.R. 518.*

Προσφυγή.

25 Προσφυγή εναντίον της απόφασης του Εφόρου Φόρου Εισοδήματος ημερομηνίας 23.6.90 με την οποία αποφάσισε πως η πώληση ενός χωραφιού στην Πέγεια από την Αιτήτρια θεωρείται ως Εμπορία γης λόγω των πολλαπλών αγορών και πωλήσεων και ως εκ τούτου φορολογηθεί ανάλογα.

30 *Π. Λαπέρτας με Α. Ταλιαδώρο, για την Αιτήτρια.*

Γ. Λαζάρου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α, για τους Καθ' ων η αίτηση.

35

Cur. adv. vult.

40 ΚΑΛΛΗΣ, Δ.: Στις 14.3.90 οι καθ' ων η αίτηση έστειλαν στην αιτήτρια ειδοποίηση επιβολής φορολογίας για το έτος 1987. Σύμφωνα με την ειδοποίηση το φορολογητέο εισόδημα της αιτήτριας για το έτος 1987 ανέρχεται σε £16,400.- και το ποσό το οποίο όφειλε να πληρώσει ανέρχεται στο ποσό των £6,065.18. Από την πιο πάνω ειδοποίηση προκύπτει ότι η διοίκηση θεώρησε σαν φορολογητέο εισόδημα, λόγω εμπορίας γης, και το τίμημα το οποίο έλαβε η αιτήτρια από την πώληση ενός χωραφιού στο χωριό Πέγεια. Το

κτήμα αγοράστηκε από την αιτήτρια κατά το 1975 έναντι του ποσού των £1,000 και πωλήθηκε κατά το 1987 έναντι του ποσού των £15,000.-

Η αιτήτρια με επιστολή της προς τον Έφορο Φόρου Εισοδήματος ("ο Έφορος"), υπέβαλε ένσταση κατά της φορολογίας και ζήτησε όπως αναθεωρηθεί. Ακολούθησε και δεύτερη επιστολή - ένσταση της αιτήτριας προς τον Έφορο. Φέρει ημερομηνία 28.5.90. Συγκεκριμενοποίησε την ένσταση στο κέρδος των £14,000.- και ζήτησε επανεξέταση του όλου θέματος. Ο Έφορος απάντησε στην αιτήτρια με επιστολή του, ημερομ. 23.6.90. Την παραθέτω:

"Επιθυμώ να αναφερθώ στην ένσταση φόρου εισοδήματος για το έτος 1987 και να σας πληροφορήσω τα ακόλουθα.

Η φορολογία 1987 έχει βασισθεί στο εισόδημα από το επάγγελμά σας ως επίσης από κέρδη από πώληση χωραφιού εις Πέγεια καθ' ότι έχετε θεωρηθεί ως έμπορος γης λόγω των πολλών αγορών και πωλήσεων.

Επιστάται η προσοχή σας εις τη σημείωση 7 της ειδοποίησής σας που σας δίδεται το δικαίωμα προσφυγής στο Ανώτατο Δικαστήριο της Δημοκρατίας σε 75 μέρες από σήμερα."

Η παρούσα προσφυγή στρέφεται κατά της απόφασης του Εφόρου ("η επίδικη απόφαση") η οποία περιέχεται στην πιο πάνω επιστολή.

Μέσα στο φάκελο της διοίκησης δεν υπάρχει οποιοδήποτε στοιχείο, ή ένδειξη σχετικά με το πως έχει ενεργήσει ο Έφορος κατά την εξέταση της ένστασης. Υπάρχουν ωστόσο ορισμένα στοιχεία τα οποία είχαν προηγηθεί της επίδικης απόφασης. Τα καταγράφω:

(1) Σημείωμα του Λειτουργού Ν. Τζιωλή, ημερομ. 24.1.90, σύμφωνα με το οποίο η αιτήτρια κατά την περίοδο 1980-87 προέβει στην αγορά και πώληση μερικών κτημάτων - οι λεπτομέρειές τους φαίνονται στο σημείωμα και ότι λαμβανομένων υπόψη των στοιχείων "που έδωσε ο σύζυγός της ότι τα χρήματα ήλθαν από το εξωτερικό" ήταν της γνώμης ότι το κέρδος που προκύπτει εμπίπτει στις πρόνοιες του Νόμου περί Κεφαλαιουχικών Κερδών.

(2) Σημείωμα άλλου Λειτουργού, ημερομ. 24.1.90. Απευθύνετο

προς τον Πρώτο Λειτουργό του Τμήματος Εσωτερικών Προσόδων. Ανέφερε ότι συμφωνούσε με την πιό πάνω εισήγηση του λειτουργού Ν Τζιωλή και ζητούσε οδηγίες.

- 5 (3) Σημείωμα ημερομ. 30.1.90, άλλου λειτουργού. Απευθύνετο προς τον Διευθυντή. Έχει ως πιο κάτω:

“Διευθυντή,

- 10 Η φορολογούμενη από το 1975-1985 αγόρασε 11 χωράφια σε διάφορες περιοχές της Πέγειας/Πάφου. Το 1987 αγόρασε χωράφι για την κόρη της αξίας £12,000 και πλήρωσε έναντι £5,000.

- 15 Το 1980 πώλησε δύο χωράφια και το 1987 άλλο. Κέρδισε £4,250 το 1980 και £14,000 το 1987.

- 20 Ανεξαρτήτως της προέλευσης των λεφτών (ή μέρος) για την αγορά των χωραφιών, πιστεύω ότι τα κέρδη από τις πωλήσεις εμπίπτουν στο Νόμο Φόρου Εισοδήματος λόγω των πολλαπλών πράξεων, και όχι στο Νόμο Κεφ. Κερδών όπως εισηγούνται οι φοροθέτες στην Πάφο.”

- 25 (4) Σημείωμα του Διευθυντή, ημερομ. 30.1.90, με το οποίο συμφωνούσε απόλυτα με το σημείωμα (3).

- 30 (5) Σημείωμα χωρίς ημερομηνία με επικεφαλίδα: “Αγορά και πώληση ακίνητης περιουσίας”. Περιέχει τις λεπτομέρειες 12 αγορών ακίνητης ιδιοκτησίας από την αιτήτρια - αφ. εγγραφής, την ημερομηνία αγοράς και το τίμημα. Περιέχει επίσης τις σχετικές λεπτομέρειες σε σχέση με πωλήσεις 4 από τα αγορασθέντα κτήματα καθώς και λεπτομέρειες μιας δωρεάς ενός κτήματος της αιτήτριας προς τη θυγατέρα της.

- 35 Σύμφωνα με το ενώπιόν μου υλικό (βλ. Τεκμ. 3 στην αγόρευση των αιτητών) η δωρεά η οποία αναφέρεται πιο πάνω αφορούσε κτήμα το οποίο είχε αγορασθεί από τη θυγατέρα της αιτήτριας δυνάμει “αγοραπωλητηρίου εγγράφου”, ημερομ. 30.3.87, έναντι του ποσού των £12,000. Ποσό £5,000 πληρώθηκε στις 30.3.87 και το υπόλοιπο θα πληρώνετο “την ημέρα της μεταβίβασης, όχι αργότερα του ενός έτους, από σήμερα”.
- 40

Η διαδικασία ενώπιον του δικαστηρίου - με διαφορετική από την παρούσα σύνθεση - ήταν μακρά. Οι δυο πλευρές καταχώρησαν

ένορκες δηλώσεις για τεκμηρίωση των αντίστοιχων θέσεών τους που σχετίζονται με τα πραγματικά περιστατικά. Η αιτήτρια με το σχετικό δικόγραφο της είχε επικαλεσθεί πέντε λόγους ακυρώσεως. Στο στάδιο των διευκρινίσεων (βλ. πρακτικό ημερομ. 8.12.93) ο ευπαιδευτος συνήγορος της περιόρισε τους λόγους ακυρώσεως σε ένα από τους πέντε λόγους, τον πιο κάτω:

“Ότι η επίδικη απόφαση είναι προϊόν πλάνης λόγω της παράλειψης των καθ’ ων η αίτηση να διεξάγουν την δέουσα έρευνα.”

Ο πιο πάνω λόγος ακυρώσεως είχε, ανάμεσα σ’ άλλα, σαν έρεισμα την πιο κάτω θέση του ευπαιδευτου συνήγορου της αιτήτριας σχετικά με το κτήμα το οποίο είχε αγορασθεί από την θυγατέρα της:

“Όσον αφορά το τελευταίο ακίνητο που αναφέρεται στον κατάλογο αυτό, δηλαδή χωράφι που αγοράστηκε το 1987 για £12,000 και δεν έχει πωληθεί ακόμα, θα ήθελα να επισημάνω ότι στην ένορκη δήλωση η αιτήτρια και η κόρη της αναφέρουν ότι το χωράφι αυτό δεν το αγόρασε η αιτήτρια αλλά η κόρη της, επομένως εσφαλμένως λήφθηκε η αγορά υπόψη για να αποφασιστεί ότι η αιτήτρια ήταν έμπορος γης ή όχι.”

Κατά το ίδιο στάδιο των διευκρινίσεων ο ευπαιδευτος συνήγορος των καθ’ ων η αίτηση συμφώνησε ότι οι τελευταίοι “κατά την έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασης έλαβαν υπόψη τους αγοραπωλησίες οι οποίες δεν έγιναν στο όνομα της αιτήτριας αλλά στο όνομα της κόρης της.” (Η υπογράμμιση είναι δική μου).

Σε ερώτηση του δικαστηρίου - με άλλη σύνθεση - “βάσει ποιας διάταξης νομοθετικής είχε δικαίωμα ο Έφορος να λάβει αυτή την πώληση υπόψη” ο ευπαιδευτος συνήγορος απάντησε: “Θεωρήθηκε ότι η αγορά έγινε με χρήματα της αιτήτριας δεδομένου ότι η θυγατέρα της ουδέποτε δήλωσε ότι είχε οποιοδήποτε εισόδημα ...”.

Ο ευπαιδευτος συνήγορος των καθ’ ων η αίτηση δεν ήταν σε θέση να απαντήσει γιατί δεν θεωρήθηκε από τον Έφορο ότι τα χρήματα με τα οποία αγοράστηκε το κτήμα δεν είχαν δοθεί από τον σύζυγο της αιτήτριας ή από οποιοδήποτε άλλο. Ρωτήθηκε κατά πόσο “υπάρχει οτιδήποτε μέσα στο φάκελο που να δικαιολογεί την άποψη αυτή, την επί μέρους απόφαση του Εφόρου, δηλαδή, δε φαίνεται τίποτε από το φάκελο ότι διεξήχθη οποιαδήποτε μορφή έρευνας η οποία κατέληξε στη διαπίστωση οποιωνδήποτε στοιχείων

που να μπορούν εύλογα να οδηγήσουν στο συμπέρασμα ότι τα χρήματα για την αγορά του επίδικου εκείνου κτήματος από τη θυγατέρα στην πραγματικότητα δόθηκαν από τη μητέρα;”. Απάντησε ότι δεν γνώριζε αν υπάρχει οτιδήποτε. Πρόσθεσε ότι ο φοροθέτης που είχε προβεί στις φορολογίες το εξέτασε από τα γεγονότα που είχε ενώπιόν του: “Δηλαδή, ότι η θυγατέρα, κατά τον ουσιώδη χρόνο, ήταν φοιτήτρια και ότι ουδέποτε είχε δηλωθεί από την ίδια ή τη μητέρα της ότι είχε οποιαδήποτε εισοδήματα, είχε εξαχθεί το συμπέρασμα ότι βάσει αυτών των δεδομένων ότι το ακίνητο αγοράστηκε στην πραγματικότητα από τη μητέρα της.”

Περαιτέρω, δεν ήταν σε θέση να απαντήσει βάσει ποιας διάταξης ο Έφορος θεώρησε εικονική την αγορά από την θυγατέρα επειδή, όπως είπε “δεν υπάρχει οτιδήποτε εις το διοικητικό φάκελο”. Τελικά ανέφερε ότι “δεν ξέρουμε τι στοιχεία έλαβε υπόψη του ο Έφορος.”

Με βάση όλα τα πιο πάνω προβαίνω στις πιο κάτω διαπιστώσεις:

- 20 (1) Ότι η Διοίκηση δεν έχει προβεί σε οποιαδήποτε έρευνα για να διαπιστώσει την πηγή του ποσού με το οποίο είχε αγορασθεί το κτήμα από τη θυγατέρα της αιτήτριας.
- 25 (2) Ότι κατά την έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασης ο Έφορος έλαβε υπόψη του αγοραπωλησίες οι οποίες δεν έγιναν στο όνομα της αιτήτριας αλλά στο όνομα της θυγατέρας της.
- 30 (3) Ότι από το φάκελο της Διοίκησης δεν αποκαλύπτεται τι στοιχεία έλαβε υπόψη του ο Έφορος για να καταλήξει στην επίδικη απόφαση.

Από τις πιο πάνω διαπιστώσεις προκύπτει ότι ο Έφορος είχε ενεργήσει κάτω από την πλάνη ότι οι αγοραπωλησίες που έγιναν από τη θυγατέρα της αιτήτριας στην πραγματικότητα έγιναν από την αιτήτρια.

Ποιες είναι τώρα οι συνέπειες της απουσίας δέουσας έρευνας; Είναι νομολογημένο ότι η απουσία επαρκούς ή δέουσας έρευνας αποτελεί από μόνη της ανεξάρτητο λόγο ακύρωσης. (Βλ. *Χ΄ Παράκληση ν. Δημοκρατίας* (1980) 3 Α.Α.Δ. 101). Είναι πάγια θέση της νομολογίας ότι μια διοικητική αρχή έχει καθήκον διεξαγωγής εύλογης έρευνας για να διακριβώσει τα ορθά πραγματικά περιστατικά και να τα εφαρμόσει στο σχετικό νομοθετικό καθεστώς. (Βλ.

Φωτιάδης ν. Δημοκρατίας (1964) Α.Α.Δ. 102, 112, και **Χ΄ Λουκάς ν. Δημοκρατίας** (1966) 3 Α.Α.Δ. 854, 860).

Στην **Δημοκρατία ν. Ματθαίου** (1990) 3 Α.Α.Δ. 2452, έχει νομολογηθεί: “Οτι η παράλειψη να γίνει η δέουσα έρευνα, η οποία προξενεί έλλειψη γνώσης των ουσιωδών γεγονότων, έχει ως αποτέλεσμα, λόγω της παράβασης των αρχών του Διοικητικού Δικαίου, την ακύρωση της σχετικής διοικητικής πράξης. Πλάνη περί τα πράγματα συνίσταται, είτε με τη λήψη υπόψη μη υφιστάμενου γεγονότος, είτε με τη μη λήψη υπόψη υπάρχοντος γεγονότος - (Οικονόμου, “Ο Δικαστικός Έλεγχος της Διακριτικής Εξουσίας”, 1965, σελ. 243)”. (Βλ. και **Χριστίδης ν. Δημοκρατίας** (1966) 3 Α.Α.Δ. 732, **Ξαπόλυτος ν. Δημοκρατίας** (1967) 3 Α.Α.Δ. 703, **Φραγκίδης ν. Δημοκρατίας** (1968) 3 Α.Α.Δ. 90, **Αντωνίου ν. Δημοκρατίας** (1978) 3 Α.Α.Δ. 308, και **Παφίτης ν. Δημοκρατίας** (1967) 3 Α.Α.Δ. 300).

Επίσης στο σύγραμμα του Στασινόπουλου, “Δίκαιον των Διοικητικών Πράξεων” (1951), σελ. 304 και 305, αναφέρονται τα εξής:

“Ούτως η νομολογία δημιουργεί τεκμήριον κατά της πλάνης, ήτοι τεκμήριον υπέρ της ορθής εξακριβώσεως των πραγματικών περιστατικών Το τεκμήριον όμως τούτο είναι ιδιόρρυθμον, διότι κάμπτεται αφ’ ης στιγμής η χαρακτηριστική εις το συζητητικόν σύστημα δραστηριότητος του διαδίκου κατορθώση να καταστήση πιθανήν την πλάνην, ήτοι να δημιουργήση παρά το δικαστή απλώς αμφιβολίας περί της ορθότητος της διαπιστώσεως του πραγματικού εκ μέρους της Διοικήσεως.”

(Βλ. σε σχέση με το πιο πάνω Τεκμήριο και **Κωνσταντίνου ν. Συμβουλίου Αμπελουργικών Προϊόντων** (1992) 3 Α.Α.Δ. 228 και **Χ΄ Μιχαήλ ν. Δημοκρατίας** (1972) 3 Α.Α.Δ. 246, 252).

Έλαβα υπόψη μου τις πιο πάνω διαπιστώσεις μου σε συνάρτηση με την πιο πάνω νομική πτυχή. Κρίνω ότι η επίδικη απόφαση πάσχει επειδή κατά τη λήψη της δεν είχε προηγηθεί η δέουσα έρευνα, η απουσία της οποίας έχει προκαλέσει έλλειψη γνώσης των ουσιωδών γεγονότων. Το ποιος είχε πράγματι κάμει τις αγοραπωλησίες των κτημάτων οι οποίες ελήφθησαν υπόψη κατά τη λήψη της επίδικης απόφασης ήταν ένα πολύ ουσιώδες γεγονός. Ωστόσο ο Έφορος, λόγω της παράλειψής του να ερευνήσει αυτή την πτυχή, έχει ενεργήσει κάτω από την πλάνη ότι οι αγοραπωλησίες έγιναν από την αιτήτρια. Δεν μπορεί να εφαρμοσθεί το τεκμήριο της ορ-

θής εξακριβώσεως των πραγματικών περιστατικών λόγω των πιο πάνω παραδοχών του ευπαίδευτου συνήγορου των καθ' ων η αίτηση, σαν αποτέλεσμα των οποίων το τεκμήριο έχει καμφθεί. Ακολουθεί πώς η επίδικη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί.

5

Η επίδικη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί και για ένα άλλο λόγο. Στην απουσία έρευνας σε σχέση με την πηγή του ποσού με το οποίο είχε αγοραστεί το κτήμα από τη θυγατέρα της αιτήτριας, το γεγονός εκείνης της αγοράς αποτελούσε ένα εξωγενή παράγοντα ο οποίος δεν μπορούσε να ληφθεί υπόψη. (Βλ. **Χρίστου ν. Δημοκρατίας** (1969) 3 Α.Α.Δ. 144, **Νικολάου ν. Δημοκρατίας** (1967) 3 Α.Α.Δ. 308 και **Σωτηρίου ν. Δημοκρατίας** (1966) 3 Α.Α.Δ. 83).

10

15 Για τους πιο πάνω λόγους η επίδικη απόφαση ακυρώνεται με έξοδα τα οποία θα υπολογιστούν από τον Πρωτοκολλητή και θα εγκριθούν από το Δικαστήριο.

20 Εναπόκειται στα αρμόδια διοικητικά όργανα να διερευνήσουν και διευκρινίσουν τα πραγματικά περιστατικά και να τα εφαρμόσουν στο σχετικό νομοθετικό πλαίσιο. **Σκουρίδης ν. Γενικού Εισαγγελέα** (1967) 3 Α.Α.Δ. 518, και **Στασινόπουλος** (πιο πάνω), σελ. 305.*

Η προσφυγή επιτυγχάνει με έξοδα.

* Το σχετικό απόσπασμα έχει ως πιο κάτω:

“Εν τοιαύτη περιπτώσει, ο δικαστής, ευρισκόμενος εν αμφιβολία, δεν κλίνει προς το τεκμήριον, αλλά τρέπεται προς μιαν των δύο οδών: ή δηλαδή α) διατάσσει αποδείξεις ή β) ακυροί την πράξιν, ίνα η Διοίκησις διαπιστώσῃ τα πραγματικά περιστατικά κατά τρόπον μη καταλείποντα αμφιβολίας. Η ακύρωσις όμως δεν επέρχεται διότι τεκμαίρεται πλάνη της Διοικήσεως (τότε η πράξις θα πικρούτο άνευ ετέρου λόγω της πλάνης), αλλά διότι κρίνεται αναγκαίον όπως απελλαγή η πράξις της υπονοίας της πλάνης, χωρίς να απαγορεύηται η επανάληψις αυτής υπό το αυτό περιεχόμενον. Τοιαύτη επανάληψις θα εσήμαιεν ότι η Διοίκησις αποδεικνύει ήδη το μη πεπλανημένον της διαπιστώσεως των πραγματικών περιστατικών.”